

Til samtlige statsadvokater,
samtlige politimestre og
Politidirektøren i København.

DATO 13.08.2003

JOURNAL NR.

RA-2003-131-0001

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Rigsadvokaten

Informererer Nr. 15/2003

Vedrørende anvendelsen af udlændingelovens § 35, stk. 1. (RA-2002-5161-0011)

I Højesterets kendelse af 2. juli 1997 (UfR 1997.1314 H) blev det fastslået, at en udlænding, der i en årrække havde haft fast bopæl i Danmark, kunne varetægtsfængsles i medfør af udlændingelovens § 35 efter afsigelse af *endelig* dom om udvisning, da udlændingen efter udvisningen ikke i relation til § 35 havde fast bopæl her i landet.

Ved kendelse af 4. august 2003 har Højesteret taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt udlændingelovens § 35 finder anvendelse i en sag, hvor afgørelsen om udvisning er anket.

Ved Retten i Slagelses dom af 4. november 2002 blev tre udenlandske statsborgere fundet skyldige i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 161 og udlændingeloven m.v. og udvist af Danmark med indrejseforbud i 3 år. De pågældende ankede dommen til frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden ankede til skærkelse.

Retten i Slagelse afsagde den 5. november 2002 kendelse, hvorefter to af de tiltalte skulle være varetægtsfængslede under anken i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, mens den tredje tiltalte blev løsladt.

Østre Landsret bestemte ved kendelse af 7. november 2002, at alle tre tiltalte skulle varetægtsfængsles efter udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1. Ved kendelse af 28. no-

vember 2002 bestemte landsretten, at de pågældende skulle forblive varetægtsfængslede, idet landsretten efter det oplyste fandt, at der var bestemte grunde til at anse varetægtsfængslingen for nødvendig for at sikre de tiltaltes tilstedeværelse under appel og indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kunne fuldbyrdes. Landsretten fandt endvidere, at de tiltalte efter det foreliggende ikke kunne anses for at have fast bopæl her i landet.

Ved kendelse af 20. december 2003 bestemte landsretten, at de tiltalte skulle forblive varetægtsfængslede til den 16. januar 2003.

RIGSADVOKATEN

Østre Landsret stadfæstede den 27. februar 2003 Retten i Slagelses dom med den ændring, at indrejseforbudet for en af de tiltalte blev fastsat til 5 år.

SIDE 2

Landsrettens kendelser af 28. november og 20. december 2002 er med Procesbevillingsnævnets tilladelse af 31. januar 2003 indbragt for Højesteret.

Højesteret udtalte ved kendelse af 4. august 2003:

”De kærende blev ved Retten i Slagelses dom af 4. november 2002 udvist af Danmark med indrejseforbud i 3 år. Dommen blev rettidigt anket med påstand om frifindelse, og landsrettens skulle således tage stilling til såvel skyldsspørgsmål som spørgsmålet om udvisning.

Byrettens dom medførte herefter ikke i sig selv, at de kærende ikke længere kunne anses for at have fast bopæl i Danmark. Da det er ubestridt, at de kærende forud for dommen havde fast bopæl her i landet, var betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, ikke til stede. Landsretten burde derfor ikke ved de påkærede kendelser have taget anklagemyndighedens begæringer om varetægtsfængsling i medfør af denne bestemmelse til følge.”

På rigsadvokatens vegne

Lars Stevnsborg